

Тарас Бульба в Києві (скорочено)

Павло Глазовий

В темну нічку-петрівочку (1)
Сон мені приснився,
Що славетний Тарас Бульба
В Києві з'явився.
Іде козак Хрещатиком,
Іде, бадьориться.
— Яка ж, — каже, — у нас гарна
Та пишна столиця!
Хотів би я поїздити,
На все подивиться.
Якби дали ту карету,
Що без коней мчиться.
Ой не ходив козак славний
Вчитися до бурси (2),
А закінчив у Києві
Любительські курси.
Міліція за успіхи
Шоферу Тарасу
Дала права любителя
Найвищого класу.
Гукнув козак: — Не хочу я
Ні "Волги", ні "ЗІЛа",
Дайте мені "Запорожця" —
То буде до діла! —
Підкотили "Запорожця".
Смикнув він дверцята
Та й спробував дужі плечі
В кабінку пропхати.
Як не бився, не мостився.
Не пуска залізо.
Хотів спину просунути —
І спина не лізе.
Ой сів славний запорожець
Верхи на машину
Та й заспівав нову пісню,
А не старовинну:
— Спасибі ж вам, сини мої.

За добру ласку,
Що назвали "Запорожцем"
Дитячу коляску.

(1) Нічка-петрівочка — літня ніч перед святом Петра і Павла

(2) Бурса — чоловіча школа у XIII-XIX ст., у якій навчалися майбутні священики.

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Жартівливий вірш П. Глазового "Тарас Бульба у Києві" має форму сну, який автор переповідає. Мова йде про те, що багато назв не відповідають суті речей, які вони називають. Найменша машина "Запорожець" ніяк не асоціюється з могутньою фігурою справжнього запорожця. То ж і вирішує герой, що це не автомобіль, а дитяча коляска.